

Yaşamda Yeni Bir Evre **Beliren Yetişkinlik**

Doğum Öncesi-Bebeklik-Çocukluk-
Ergenlik- Beliren Yetişkinlik-Yetişkinlik-Yaşlılık

Prof. Dr. Hasan ATAK

Prof. Dr. Hasan ATAĞ

YAŞAMDA YENİ BİR EVRE: BELİREN YETİŞKİNLİK

Doğum Öncesi-Bebeklik-Çocukluk-Ergenlik- Beliren Yetişkinlik-Yetişkinlik-Yaşlılık

ISBN 978-625-7228-94-7
DOI 10.14527/9786257228947

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarına aittir.

© 2020, PEGEM AKADEMİ

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Pegem Akademi Yay. Eğt. Dan. Hizm. Tic. A.Ş.'ye aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı; mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz ve dağıtılamaz. Bu kitap, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır. Okuyucularımızın bandrolü olmayan kitaplar hakkında yayinevimize bilgi vermesini ve bandrolsüz yayınları satın almamasını diliyoruz.

Pegem Akademi Yayıncılık, 1998 yılından bugüne uluslararası düzeyde düzenli faaliyet yürüten **uluslararası akademik bir yayinevidir**. Yayımladığı kitaplar; Yükseköğretim Kurulunca tanınan yükseköğretim kurumlarının kataloglarında yer almaktadır. Dünyadaki en büyük çevrimiçi kamu erişim kataloğu olan **WorldCat** ve ayrıca Türkiye'de kurulan **Turcademy.com** tarafından yayınları taranmaktadır, indekslenmektedir. Aynı alanda farklı yazarlara ait 1000'in üzerinde yayını bulunmaktadır. Pegem Akademi Yayınları ile ilgili detaylı bilgilere <http://pegem.net> adresinden ulaşılabilir.

I. Baskı: Aralık 2020, Ankara

Yayın-Proje: Şehriban Türüldür
Dizgi-Grafik Tasarım: Müge Çetin
Kapak Tasarımı: Pegem Akademi

Baskı: Sonçağ Yayıncılık Matbaacılık Reklam San Tic. Ltd. Şti.
İstanbul Cad. İstanbul Çarşısı 48/48 İskitler - Ankara
(0312 341 36 67)

Yayıncı Sertifika No: 36306
Matbaa Sertifika No: 25931

İletişim

Karanfil 2 Sokak No: 45 Kızılay/ANKARA
Yayınevi: 0312 430 67 50 - 430 67 51
Dağıtım: 0312 434 54 24 - 434 54 08
Hazırlık Kursları: 0312 419 05 60
İnternet: www.pegem.net
E-ileti: pegem@pegem.net
WhatsApp Hattı: 0538 594 92 40

PROF. DR. HASAN ATAK

Prof. Dr. Hasan Atak Ankara doğumludur ve ilköğrenimini Aksaray'da, ortaöğrenimini Eskişehir'de tamamlamıştır. Lisans eğitimini Ankara Üniversitesi'nde 2001 yılında tamamladıktan sonra yine Ankara Üniversitesi'nde 2005 yılında Yüksek Lisans, 2010 yılında doktora eğitimini tamamlamıştır. 2011 yılından itibaren Kırıkkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü'nde çalışmaktadır. 2015-2017 yılları arasında Minnesota Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nde çalışmıştır. 2019 yılından beri Kırıkkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü'nde Profesör olarak çalışmaktadır ve gelişim psikolojisi, davranış bozuklukları, bireyle psikolojik danışma uygulaması gibi dersler vermektedir.

ORCID No: 0000-0001-5637-2186

ÖNSÖZ

Beliren yetişkinlik, doğası gereği oldukça ilginç bir kavramdır. Gelişim psikolojisi alanında yaşam dönemleri günümüze kadar doğum öncesi, bebeklik, çocukluk, ergenlik, genç yetişkinlik, orta yetişkinlik, ileri yetişkinlik, yaşlılık ve ölüm olarak sınıflanmaktaydı. 2000 yılında Amerikalı bir Gelişim Psikolojisi Profesörü olan Jeffrey Jensen Arnett bu evreler yeni bir evre ekledi ve adına beliren yetişkinlik dedi. Devam eden süreçte bu yeni gelişim dönemi ile ilgili özellikleri tanımladı. 2000 yılından itibaren bahsi geçen bilim alanında bu evrenin varlığı sorgulandı önce. Ardından bu tartışmalar süregiderken, dünyanın her yerinde beliren yetişkinlik evresine ilişkin bilimsel kanıtlar bulundu. 2004 yılında bir arkadaşımın bir makale önermesi ile –ki Arnett’in beliren yetişkinlik kuramını önerdiği 2000 yılındaki makalesi- bu kavramla tanışmış oldum. Makaleyi okuyunca çok heyecanlandım. Türkçe literatürde bu konuda hiç yayın olmadığını ve dönemin Türkiye’de sorgulanması gerektiğini düşündüm ve lisansüstü tezlerimi beliren yetişkinlik konusunda yaptım. Diğer pek çok çalışmamı da bu evredeki bireyleri kapsayacak şekilde gerçekleştirdim.

Bu kitabın kökleri 2004 yılında, kadim dostum Doç. Dr. Mehmet Ertuğrul Uçar’ın bana önerdiği makaleye kadar gitmekte ve Türkçe literatüründe beliren yetişkinlik konusunda ilk kitap olma niteliği taşımakta. Bu bağlamda, kitapta beliren yetişkinlik ana hatları ile ele alındı. Sonraki bir yayında, beliren yetişkinlikle ilgili daha kapsamlı bir anlatı düşünülebilir. Değerli dostum Doç. Dr. Mehmet Ertuğrul Uçar’a teşekkürlerimi sunuyorum.

Bu kitabın tüm okuyuculara ve özellikle Psikoloji ve PDR alanında eğitim alan tüm lisans ve lisansüstü öğrencilere hem bilgi birikimleri konusunda hem de kişisel yaşamlarını anlama ve anlamlandırma konusunda yardımcı olması umuduyla/dileğiyle.

Prof. Dr. Hasan ATAĞ

ORCID No: 0000-0001-5637-2186

Aralık 2020

İÇİNDEKİLER

Prof. Dr. Hasan ATAK	iii
Ön Söz.....	v

1. BÖLÜM GİRİŞ

21. Yüzyılda Ergenlik ve Gelişim Sürecindeki Değişimler.....	3
--	---

2. BÖLÜM YETİŞKİNLİĞİN ANLAMI, YETİŞKİNLİĞE GEÇİŞ VE YETİŞKİNLİK ÖLÇÜTLERİ

Yetişkin Olmak Ne Anlama Gelir?	7
Bilişsel Boyut	11
Duygusal Boyut	12
Davranışsal Boyut.....	12
Yetişkinlik Ölçütleri	13

3. BÖLÜM BELİREN YETİŞKİNLİĞİN BİR YAŞAM EVRESİ OLARAK ORTAYA ÇIKIŞI

Kültürel Bağlam ve Beliren Yetişkinlik	33
--	----

4. BÖLÜM KAVRAMSAL TARTIŞMA

Kavramsal Tartışma.....	37
-------------------------	----

5. BÖLÜM DÖNEMİN GELİŞİMSEL ÖZELLİKLERİ

Kimlik Arayışı Dönemi	45
Değişkenlik Dönemi	49
Kendine Odaklanma Dönemi.....	51

Arada Hissetme Dönemi.....	53
Olasılıklar ve Fırsatlar Dönemi	54

6. BÖLÜM KURAMSAL ARKAPLAN

Psikososyal Gelişim Kuramı	59
Yaşam Yapısı Kuramı.....	63
Beliren Yetişkinlik Kuramı.....	68
Demografik Farklılıklar	68
Öznel/Bireysel Farklılıklar	70
Kimlik Keşfi Farklılıkları.....	72

7. BÖLÜM BELİREN YETİŞKİNLİK YILLARINDA GELİŞİM

Beliren Yetişkinlik Yıllarında Gelişim.....	77
---	----

8. BÖLÜM BİTİRİRKEN

Bitirirken.....	93
Kaynakça.....	101

1. BÖLÜM

GİRİŞ

Gelişim Psikolojisi, Psikoloji biliminin alt alanlarında biridir ve “bireyin biyolojik, bireysel ve çevresel etkilerden dolayı düşünce, davranış, akıl yürütme becerileri ve işlevlerinde meydana gelen değişimleri tanımlamaya ve açıklamaya çalışan disiplinlerarası bir bilim” olarak tanımlanmaktadır (Muir ve Slater, 2003). Ayrıca, insan davranışlarının ve zihinsel süreçlerinin bilimsel incelenmesi” olarak da tanımlanan bu bilim dalı, fiziksel ve psikolojik süreçler arasındaki ilişkiyle ve gebelikte başlayıp yaşam boyunca devam eden gelişim evreleriyle ilgilenen bir bilimdir (Gerrig ve Zimbardo, 2014). Gelişim psikolojisi, insan yaşamını biyolojik, bilişsel, cinsel, duyuşsal ve psikososyal olmak üzere gelişim alanlarında doğumdan ölüme kadar olan süreçte inceleyen ve bebeklik, çocukluk, ergenlik, gençlik, yetişkinlik, yaşlılık ve ölüm gibi çeşitli evrelere ayırarak; her evreyi kendi içinde ve diğer evrelerle olan bağlantılarını dikkate alarak değerlendiren bir bilim dalıdır. Onur’a göre (2011), gelişim psikolojisi bireylerin yaşam boyunca geçirdiği değişimlerin betimlenmesi ve açıklanmasıyla ve aynı zamanda bireyler arasındaki değişim, benzerlik ve farklılıklarla uğraşmaktadır ve bu tanımdan da görüldüğü gibi özellikle bireylerdeki “değişim” vurgulanmaktadır. Gelişimle ilgili temel kavramlardan biri olan evre kavramı, gelişimde görece sırasal, ani ve sabit bir değişimle belirlenmiş bir durum olarak tanımlanmaktadır. Günümüzde evre kavramı gelişim psikologlarınca iki anlamda kullanılan bu kavram; “güçlü” anlamda süreksizliği ifade eder ve evreler “niteliksel” olarak birbirinden farklıdır. Bu anlamda evreler her zaman belirli bir zaman aralığında ortaya çıkmak durumundadırlar; gelişen birey bir evreyi atlayamaz, evreleri bir başka

zaman aralığında yaşayamaz. Evre kavramının “zayıf” anlamı yaş, çevre, ilgiler, etkinlikler konusunda bilgi verir (Zimbardo, 1979). Kuramsal olarak bakıldığında, evrelerin genel sorunları betimlediği görülmektedir.

Gelişim kuramlarının çoğu evre kuramlarıdır. Ancak evre kuramlarının hepsi evre kavramının gerektirdiği özelliklere sahip değildir. Örneğin, bir evrenin nerede bittiği, diğerinin nerede başladığı konusunda çok az görüş birliği vardır. Özel bir alandaki belli başlı yaşam evrelerinin betimlenmesinde hala evre kavramı tercih edilmektedir. Gelişimde, evre ya da alt evrelerden söz etmek için en önemli ölçüt “niteliksel değişimdir”. Bu bağlamda, günümüzdeki gelişim psikolojisi çalışmaları değişim, bağlam ve toplum odaklı bir bakış açısıyla yapılmakta ve eskiye oranla çok daha disiplinlerarası bir yaklaşım sergilemektedirler (Akt. Arnett, 2003).

Bu bakış açısı ile yapılan çalışmaların sonucunda, özellikle ergenlik sonrası ve yetişkinliğe geçiş konusunda yapılan araştırmalarda, toplumsal ve kültürel etkenler dikkate alınarak, gençliğin bir geçiş evresi olmadığı, tam tersine bağımsız bir yaşam evresi olduğu vurgulanmakta ve “beliren yetişkinlik (emerging adulthood)” (Arnett, 2000), “yetişkinimsi (adulthood)” (Galambos ve Tilton-Weaver, 2000) ve “psikolojik yetişkinlik (psychological adulthood)” (Cote, 2001) gibi yeni kavramlar ortaya atılmaktadır. Bu kavramlar dışında başka bazı kavramlar da önerilmektedir. Örneğin, Shulman, Feldman, Maurer, 2001 yılında beliren yetişkinleri incelemişler ve temel özelliklerindeki farklılıkları dikkate alarak, üç gruba ayırmışlardır. Bunlar; “az bütünleşmiş, gerçek ve yetenekli, vekil yetenekli/az duygusal bağlıdır” (Akt. Arnett, 2003). Michigan Üniversitesi’nde bazı çalışmacılar (2002), bu son dönemi Post-emerging adulthood (ileri beliren yetişkinlik) olarak adlandırmışlardır ve bu dönem 30-35 yaş aralığını kapsıyor görünmektedir. Côté (2000), kendine odaklanma ve kendine yönelme gibi içsel niteliklerin gelişimine bağlı olarak psikolojik yetişkinlik kavramını öne sürmüştür. Bu kavrama göre, günümüzde gerçek bir yetişkin olmak, kendi geleceğini planlamak,

kimliğini tanımlayabilmek ve kitlesel tüketime dayalı bir kültürde dünyayı anlamlandırmayı içermektedir. Atak (2011), yaptığı çalışmalar sonucunda beliren yetişkinliğin “yalancı beliren yetişkinlik”, “orta beliren yetişkinlik” ve “yetişkinimsi” olarak adlandırılabilir üç alt evreden oluştuğunu bulmuştur beliren yetişkinlik için üç alt yaşam evresi önermiştir.

Son yıllarda bilgiye dayalı ekonomiye doğru bir dönüşüm geçiren sanayileşmiş toplumlarda, ergenlik ve yetişkinlikten farklı özellikleri olan ancak bu iki yaşam dönemiyle de örtüşen ve gittikçe normatif bir hale gelen yeni bir gelişim döneminin varlığı göze çarpmaktadır (Arnett, 2007b). Bir Amerikalı gelişim bilimci olan Arnett (2000), ergenlikle genç yetişkinlik arasında ve özellikle 18–25 yaş arası dönemde bulunan genç insanların gelişimsel özelliklerini kavramlaştırarak, yeni bir yaşam dönemi olan ve bu kitabın da konusu olan “beliren yetişkinlik” (emerging adulthood) dönemini öne sürmüştür. Bu kitapta beliren yetişkinlik kavramı hem kavramsal hem de görgül yönden ele alınacaktır. Ancak, öncelikle bir kavram olarak ergenlikten ve beliren yetişkinlikten söz etmekte yarar vardır.

21. Yüzyılda Ergenlik ve Gelişim Sürecindeki Değişimler

Ergenlik, insan gelişiminde önemli bir dönemdir ve gelişimin tüm yönleri dikkate alındığında, bireyin bir yetişkin olma yolundaki adımlarının belirleyicisi sayılabilir (Steinberg, 2002). Tarihsel süreçte ilk kez Stanley Hall (1903), ergenliği 14 yaş dolaylarında başlayan ve 24 yaş dolaylarında biten bir dönem olarak tanımlamıştır (Hall, 1904, Akt., Arnett, 2001a). Bu bakış açısına göre, gelişim psikolojisinde ergenlik, çocuklukla yetişkinlik arasında on yıllık uzun bir geçiş dönemini kapsamaktadır ve gelişim psikolojisinde uzun yıllar boyunca, ergenliğin ve onu izleyen birkaç yılın kaçınılmaz bir şekilde “fırtına ve stres” dönemi olduğu düşüncesi hakim olmuştur. Bu dönemin bir “fırtına ve stres” dönemi olduğu görüşü tekrarlı araştır-

malarla yeniden sorgulanmış ve günümüzde araştırmacılar, bu dönemi bir isyan dönemi gibi görmekten çok; ergen gelişimini bireyleşme sürecinin baskın olduğu olumlu bir evre olarak görmektedirler (Steinberg, 2002). Son araştırmalar bu dönemin ne tamamen bunalımlı, ne de tümüyle bunalımlardan arınmış bir dönem olmadığını da öne sürmektedirler (Arnett,1999). Tarihsel açıdan bakıldığında ergenliğin başlarda fırtına ve stres dönemi olarak ele alındığı ama hem yaşamdaki değişimlerin hem de araştırmacıların bakış açılarındaki değişimlerin ergenliğe daha olumlu bir bakış açısını doğurduğu görülmektedir. Başka bir ifade ile 1900lü yılların başı ile 2000li yılların başları kıyaslandığında, dünyadaki değişimler ve bilimdeki ilerlemeler ile ergenliğin o kadar da “negatif” bir dönem olmadığı, tersine olumlu özelliklerin de baskın olduğu düşünülmektedir. Bu bakış açısı dışında, son yüzyılda ergenliğin başlama ve bitiş yaşı da oldukça değişmiş görünmektedir. Stanley Hall (1903) ergenlik için 14-24 yaş aralığını tanımlamış olsa da, günümüzde yine yaşam koşullarında olan değişimler yüzünden ergenliğin ortalama 8-9 yaşları ile 18-19 yaşları arasında yaşandığı düşünülmektedir. Kısaca ifade etmek gerekirse, günümüzde ergenliğin başlangıcı onlu yaşların başına doğru, hatta daha da erken yaşlara doğru bir kayma göstermiştir. Ayrıca, ergenliğin niteliği de eskiye oranla oldukça değişmiştir. Pek çok genç, ana-babaları, arkadaşları ve medya tarafından hızlıca büyümeleri ve daha erken yaşlarda bir yetişkin gibi davranmaları konusunda baskı hissetmektedirler. Bu bakış açısına göre; günümüzde ergenler, pek çok açıdan önceki ergenlere göre daha bağımsız davranmalarını gerektiren yaşantıların içindedirler (Arnett, 1992). Zamanlarının çoğunu yetişkinlerin doğrudan denetlemelerinden uzakta, kendi başlarına ya da akranları ile birlikte geçirmelerinin bir sonucu olarak; kendi davranışlarını yönetmeyi, denetlemeyi ve dolayısıyla sorumluluk almayı öğrenmektedirler. Bu gibi özellikler, günümüz ergenleri için çok önemli bir gelişim görevidir (Steinberg, 2002).

Pek çok ergenin uzun yıllar boyunca okula devam etmek zorunda kalmaları, onların ekonomik bağımsızlıklarını geç kazanmalarına neden olmaktadır (Arnett, 1992; 1994a). Ekonomik bağımsızlık, psikolojik bağımsızlığın oluşumundan çok daha sonraya ertelenmektedir. Ayrıca ergenler, büyümeyi ehliyet alabilme, kendi paralarını kazanma, alkol alabilme ya da bağımsız bir evde yaşama olarak görmektedirler (Arnett, 1994b). Ergenler yetişkinlik tanımlarını, dışsal ve yapısal konulara göre yaparken; yaşları ilerledikçe tanımları daha içsel ve psikolojik olmaya başlar (Arnett, 1994a).

Ergenlikteki değişimlere benzer olarak son yarım yüzyılda yetişkinliğe geçiş sürecinde olan bireylerde ve özellikle ortalama 18-25 yaşlar arasındaki bireylerin ve hatta yetişkinlerin rollerinde değişiklikler olmaya başlamıştır (Arnett, 2000; 2004). Bu değişimler yaşamın her alanında gözlemlenebilmektedir. Örneğin 1970'lerde ABD'deki erkekler için ortalama evlenme yaşı 23, kadınlar için ise 21'di. 1996'ya gelindiğinde ise, bu yaş sınırları erkekler için 27, kadınlar için 25'e yükselmiştir. İlk çocuğa sahip olma yaşı da benzer şekilde değişmiş görünmektedir. Aynı zamanda ABD'de liseden sonra eğitime devam etme oranı 1940'ta % 14, iken bu oran 1990'larda % 60'a ulaşmıştır. Benzer değişiklikler diğer sanayileşmiş ve gelişmekte olan ülkelerde de yaşanmıştır (Arnett, 2000; 2003; 2004). Bu değişimler, 18-25 yaşları arasındaki bireylerin gelişmelerinin doğasını da değiştirmiştir (Arnett, 2000a; 2003; 2004). Genel olarak evlilik, ana-baba olma, eğitimi tamamlama ve kendine ait bir evde yaşama yaşları yirmili yaşların sonuna doğru ilerlemiştir. 18-25 yaşları arasındaki bireylerin, yetişkin yaşamlarına girdikleri ve yetişkinlik rollerini üstlendiklerine ilişkin kesin kanıtlar da bulunmamaktadır (Arnett, 1994a; 1994b). Bu yaşlardaki bireylerin özelliklerinde çok büyük farklılıklar göze çarpmaktadır (Arnett, 1997; 1998; 2000a; 2003; 2004). Tüm bu farklılıklardan dolayı, bu dönem "beliren yetişkinlik dönemi (emerging adulthood)" (Arnett, 2000) olarak ortaya atılmıştır.

Bu kitabın ana konusu olan beliren yetişkinlik kavramı, ortalama 18-25 yaşlar arasını kapsayan yeni bir gelişim dönemini açıklayan bir kavramdır ve beliren yetişkinliğin, ergenlik ve genç yetişkinlik arasında, kendine özgü özellikleri olan ve hem ergenlikten, hem de genç yetişkinlikten farklı bir gelişim dönemi olduğu ifade edilebilir. Bu dönemde, ne çocukluğun özelliklerinden biri olan anababaya bağımlılık bırakılmıştır; ne de yetişkin sorumluluğu tümüyle kabul edilmiştir (Arnett, 2000; 2004). Bu dönemde pek çok genç insan, yaşamlarında değişikliklere neden olacak seçimlerde bulunurlar (Arnett, 2000). Örneğin, aşk, iş ve dünya görüşü gibi özelliklerde meydana gelen değişiklikler ve denemeler bu dönemde yapırlar ve karar verilmemiş pek çok seçenek vardır ve geleceğe ilişkin çok az şey netleşmiştir (Arnett, 2000; 2004). Ayrıca, beliren yetişkinlik sadece 18-25 yaşlar arasındaki bireylerin kendi başına davranmasına izin verilen kültürlerde görülmektedir (Arnett, 2000; 2003; 2004). Bireylerin bağımsızlıkları kültürlere göre şekil almaktadır. Ergenlik gibi, beliren yetişkinlik de gelişimsel bir dönemdir ve kültürel yapılar tarafından belirlenmektedir. Bu dönem, evrensel ve değişmez bir yaşam dönemi değildir.

Bu kitapta, beliren yetişkinlik dönemi farklı yönleri ile ele alınacaktır. Öncelikle, yetişkinliğin anlamı ve yetişkinlik ölçütlerine değinilecek; buradan hareketle “beliren yetişkinlik” dönemi kavramsal, kuramsal ve amprik olarak değerlendirilecektir. Bu değerlendirmede ilerleyen bölümlerde beliren yetişkinliğin ergenlik, gençlik, genç yetişkinlik ve yetişkinliğe geçiş gibi kavramlardan farkı üzerinde durularak, çeşitli amprik kanıtlara değinilecektir. Kuramsal yapıda, Erikson’un “Psikososyal Gelişim Kuramı”, Levinson’un “Yaşam Yapısı Kuramı” ve Arnett’in “Beliren Yetişkinlik Kuramı” ele alınacaktır. Ayrıca, beliren yetişkinlerin özerklik gelişimleri, dini inanç ve değerleri, iş yaşamları, aile ilişkileri, cinsel gelişim ve yaşamları, risk alma davranışları gibi temel özelliklerinden de söz edilecektir.

2. BÖLÜM

YETİŞKİNLİĞİN ANLAMI, YETİŞKİNLİĞE GEÇİŞ VE YETİŞKİNLİK ÖLÇÜTLERİ

Kitabın bu bölümünde, yetişkinlik kavramsal ve görgül açıdan ele alınmıştır. Öncelikle yetişkinlik kavramı, yetişkinliğin anlamları ve yetişkinlik ölçütleri sunulmuş; ardından bu özelliklerin kültürel arkaplanları açıklanmaya çalışılmıştır.

Yetişkin Olmak Ne Anlama Gelir?

Ergenlikten yetişkinliğe geçiş yalnızca biyolojik değil, aynı zamanda toplumsal ve kültürel bir süreçtir (Donoghue ve Stein, 2007). Peki, gelişim psikolojisinde önemli bir yer tutan yetişkinlik kavramının anlamı ve yaşamdaki karşılığı nedir? Yetişkin kişi kimdir? Bu iki soru çok kolayca yanıtlanabilen sorular değildir ve yetişkin olmak ve yetişkin bireyin kim olduğunu tanımlayabilmek için bu iki kavramın sınırlarının iyi çizilmesi gerekmektedir. “Yetişkinlik” tanımlanması oldukça zor bir kavramdır (Bentley, 2007). Yetişkinlik, kronolojik açıdan tanımlanabileceği gibi, bu kavramın tanımlanmasında biyolojik, hukuki, psikolojik, ekonomik ve hatta kültürel perspektifler de etkilidir (Aiken, 2002). Ek olarak, gelişimde psikolojisinde yetişkinlik terimi, bebeklik, çocukluk ya da ergenlik kadar açık ve somut değildir ve bu bilim alanında “yetişkin” terimi Latince “büyümek” kelimesinden gelir ve yetişkin birey “büyümüş kişi” olarak kabul edilmektedir. Büyümüş kişi kavramı oldukça soyut, sınırları belli olmayan ve işevuruk bir değeri olmayan bir kavramdır ve bu bağlamda “büyümüş olmanın anlamı bilimsel açıdan nasıldır?” sorusunu doğru yanıtlamak gerekmektedir.